ଖୁଶାଲ୍ ଚାନ୍ଦ୍ ସ୍ୱରୂପ୍ ଚାନ୍ଦ୍ ଜବାକ୍ ଜେନ୍

ବନାମ

ସୁରେଶ ଚନ୍ଦ୍ର କହ୍ନିୟାଲାଲ୍ କୋଚ୍ଚାର୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଅକ୍ଟୋବର 4, 1994

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ, ଏସ୍. ସି. ଅଗ୍ରୱାଲ ଏବଂ
ଏନ୍. ଭେଙ୍କଟଚଲା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ]

ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882- ଧାରା 123- ଦାନ ପତ୍ର - ପଞ୍ଜିକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ - ସମ୍ପାଦନ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇଥିଲା - ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପ୍ରାକ୍ ଧାରଣା କରାଯାଇଥିଲା - ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ସଂରକ୍ଷିତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଲାଭଦାୟକ ଉପଭୋଗ - ବଜାୟ ରଖିବା - ବୈଧ ଦାନ - ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ସମ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ପୂର୍ବରୁ ଦାନ ଦିଆଯାଇଥିବା ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ କରିବା ଅସଙ୍ଗତ ।

ଜଣେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜୁନ୍ 20, 1957 ରେ ଏକ ଦାନ ପତ୍ର ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । ଦାତା 1966ମସିହାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଦାନପତ୍ର ଅଧୀନରେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଉପହାର ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱ-ଅଂଶୀଦାର ସମ୍ପତ୍ତି ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 27 ଡିସେମ୍ବର, 1965 ରେ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଦଲିଲ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ ବୋଲି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ମକଦ୍ଦମାଟି ଡିକ୍ରି କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନୁମତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଦାନପତ୍ର ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ଦାନପତ୍ର ବିଲେଖ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ କାରଣ ଦାତା ମାଲିକ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଥିଲେ ଏବଂ ତେଣୁ, ଏହାକୁ ଏକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେହେତୁ ସେ 27 ଡିସେମ୍ବର, 1965 ରେ ଆଉ ଏକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ,

ତେଣୁ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ପୂର୍ବ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ ଯେ :1.ଆବେଦନରୁ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଦସ୍ତାବିଜଟିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ପାଠ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ଦସ୍ତାବିଜର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ପରେ, ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା କରାଯାଇଥିବର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ କାରଣ ଦାନ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ । ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଲାଭଦାୟକ ଉପଭୋଗ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜାବାଇ ଦାନପତ୍ରର ଉପଯୁକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ଜୀବନବ୍ୟାପୀ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗର ଲାଭଦାୟକ ଅଧିକାର ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ହେଉଛି ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ।[221- A, B, D, E]

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 5028/1990 ।

ଏଲ.ପି.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 60/1984ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 14.3.88 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଭି. ଏ. ବୋବଡେ, ଏସ୍. ଏଲ୍. ମୁଦାଲିୟାର ଏବଂ ଆଲମଜିତ୍ ଏସ୍. ନନ୍ଦ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଏମ୍. ଖାନୱିଲକର ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଫଳ ବାଦୀ ହେଉଛନ୍ତି ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଆବେଦନକାରୀ ।ଜଣେ ରାଜା ବାଇ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1 ସୁରେଶଚନ୍ଦ୍ର କନ୍ହେୟାଲାଲ କୋଚରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଜୁନ୍ 20,1957 ରେ ଏକ

ଦାନପତ୍ର ସମ୍ପାଦନ କରିଥିଲେ । 1966 ମସିହା ମେ 21 ତାରିଖରେ ତାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେ 27 ଡିସେମ୍ବର, 1965ରେ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ସମ୍ପାଦନା କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ 20 ଜୁନ୍, 1957ର ଦାନପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ସ୍ୱୟଂ-ଭାଗିତାର ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଭାବେ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହାର ଅଧିକାର ଦାବି କରୁଥିବା ଭଡାଟିଆଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସୁରେଶଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦାନ ପାଇଁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବେଦନକାରୀ ତାଙ୍କୁ ତୃତୀୟ ଉତ୍ତରଦାତା ଭାବରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ କରିଥିଲେ ଯିଏ ବର୍ଣ୍ଣନା ପତ୍ରରେ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ ଯେ ରାଜା ବାଈ 20 ଜୁନ୍ 1957 ର ଉପହାର ବିଲେଖ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହା ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଅର୍ଜିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକ ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ । ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ଡିକ୍ରି କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 174/1974 ଏବଂ ଅଧିକାର ପତ୍ର ଅପିଲ୍ ସଂଖ୍ୟା 60/1984 ରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଥିଲେ ଯେ ରାଜାବାଈଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁରେଶଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଦାନପତ୍ର ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅଧିକାର ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ ବୋବଡେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ଉପହାର ବିଲେଖ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ। ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଦାତା ଦାନପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲରୁ ବିଚ୍ଛେଦ ହୋଇ ନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରେକର୍ଡରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ସେ ମାଲିକ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଦଖଲ ଏବଂ ଉପଭୋଗରେ ରହିଥିଲେ । ତେଣୁ, ଦାନକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ ଏହାକୁ ଏକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ । ଯେହେତୁ ସେ 27 ଡିସେମ୍ବର, 1965 ରେ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଏହା ବିବେଚନା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେ ପୂର୍ବ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ବାତିଲ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ସମ୍ପତ୍ତିର ମାଲିକ । ଆମେ ପ୍ରଥମ ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ଯଥାର୍ଥତା ପାଉନାହୁଁ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁକ୍ତି ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉଠାଯାଇ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ,

ଅଧସ୍ତନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଉପଯୁକ୍ତ ନିବେଦନ, ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ବିଚାର ବିନା ଆମେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ସେହି ଯୁକ୍ତି ଉଠାଇବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରିବୁ ନାହିଁ ।

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ପ୍ରମାଣକାରୀ ଉପାନ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଚଗନ ଲାଲଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଥିଲା । ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମ, 1882ର ଧାରା 123 , ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ' ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତିର ଦାନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଅତି କମରେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ଏକ ପଞ୍ଜିକୃତ ସଂରଚନା ଦ୍ୱାରା ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3 ରେ 'ସାକ୍ଷ୍ୟକରଣ' କୁ ପରିଭାଷିତ କରାଯାଇଛି, - ଏକ ସଂରଚନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏହାକୁ ସର୍ବଦା ଦୁଇ କିମ୍ବା ଅଧିକ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଷ୍ପାଦକଙ୍କ ହସ୍ତାକ୍ଷର ଦେଖିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ସଂରଚନାରେ ତାଙ୍କର ବିଶିଷ୍ଟତା ଲଗାଇଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ନିଷ୍ପାଦକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସଂରଚନାରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିବା ଦେଖିଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ନିଷ୍ପାଦକଙ୍କ ଠାରୁ ତାଙ୍କର ଦସ୍ତଖତ କିମ୍ବା ଚିହ୍ନର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ୱୀକୃତି, କିମ୍ବା ଏପରି ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦସ୍ତଖତର ସ୍ୱୀକୃତି ପାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଷ୍ପାଦକଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସଂରଚନାରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ଯେ ଏପରି ସାକ୍ଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେରୁ ଅଧିକ ସେହି ସମୟରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବେ, ଏବଂ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରକାରର ସାକ୍ଷୀକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ ।

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68 ଆଇନ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଦସ୍ତାବିଜର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାର ପ୍ରମାଣକୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରେ । ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯଦି କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ତେବେ ଏହାକୁ ପ୍ରମାଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ପ୍ରମାଣକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ପ୍ରମାଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇନାହିଁ, ଯଦି ଜଣେ ପ୍ରମାଣକାରୀ ସାକ୍ଷୀ ଜୀବିତ ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଧୀନରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ, ତେବେ ଭାରତୀୟ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ପଞ୍ଜିକୃତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଦସ୍ତାବିଜର କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ପ୍ରମାଣ ପାଇଁ ପ୍ରମାଣକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଡକାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ, ଯାହା ଏକ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ନୁହେଁ, ଯଦି ତାହା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି ବୋଲି ଦାବି କରାଯାଏ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଏ ।

ଆବେଦନରୁ ଦେଖାଯାଉଛି ଯେ ଦସ୍ତାବିଜଟିର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ରାଜାବାଇଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ରରେ ଥିବା ପାଠଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ଯେ ସେ ନିଷ୍ପାଦନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ତଥାପି, ସେ ଏଥିରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଜାଲିଆତି ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଠକେଇ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଉପସ୍ଥାପନାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ବିଜ୍ଞ ଏକକ ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି ଏବଂ ଦୁଇଜଣିଆ ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ମୁକାବିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ଦସ୍ତାବିଜର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯିବା ପରେ, ପଞ୍ଜୀକରଣ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଧରିନିଆଯାଏ କାରଣ ଦାନ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ ଏକ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଦସ୍ତାବିଜ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଏହି ମାମଲାରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 7 ରୁ ଦେଖାଯାଏ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ପ୍ରମାଣକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି ଯିଏ ଜେରାରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଜଣେ ପ୍ରମାଣକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପୁଅ ଏବଂ ଦସ୍ତାବିଜର ଲିପିକାରଙ୍କ ପୁଅଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯାଞ୍ଚ କରାଯାଇଛି । ସେହି ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଦସ୍ତାବିଜଟି ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏହା ନିଷ୍କର୍ଷିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାନପତ୍ରର ଯଥାର୍ଥ ସମ୍ପାଦନ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ପ୍ରମାଣରୁ ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ରାଜାବାଇ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାର ବଜାୟ ରଖିଥିଲେ । ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଲାଭଦାୟକ ଉପଭୋଗ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜୀବନକାଳ ପାଇଁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଛି। ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଜାବାଇ ଉପହାର ବିଲେଖର ଯଥାର୍ଥ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ପଞ୍ଜୀକରଣ ପରେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରରୁ ବିତାଡିତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଉପଭୋଗର ଲାଭଦାୟକ ଅଧିକାର ବ୍ୟତୀତ ତାଙ୍କର ଅଧିକାର ଏବଂ ସ୍ୱାର୍ଥରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପାଦିତ ଇଚ୍ଛାପତ୍ର ହେଉଛି ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ ଯାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିରେ କୌଣସି ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହା ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନକୁ ବ୍ୟୟ ସହିତ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଏ. ଜି. ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।